

overhovedet ikke muligt at hindre Ulykker. Jeg indrømmer, at der er noget vist godt i at have ordnede Forhold ogsaa paa disse Omraader; men jeg lægger stor Vægt paa det Moment, at den enkelte Fisker, som selv skal vove sit Liv om Bord i Fartøjet, nok skal indrette sig saaledes, at han er saa betrygget, som han har Raad til at blive, som han anser det for forsvarligt. Der er jo ogsaa den Forskel imellem Fiskerfartøjerne og de større Fartøjer, at Fiskerfartøjerne ikke ejes af store Rederier, hvis Indehavere sidder paa deres Kontorer og har Fartøjer i Søen, som de maaske aldrig har set. Fiskerfartøjerne derimod ejes af de Mænd, som gaar om Bord i dem. Derfor tror jeg, at der er den største Betyggelse deri, at Fiskeren selv nok skal sørge for at udruste sit Fartøj saaledes, at det byder ham den størst mulige Sikkerhed for at komme hjem igen. Dette lægger jeg stor Vægt paa. Og derfor vil jeg gerne have, at man skulde tage de praktiske Mænds Udtalelser op til Overvejelse, og til velvillig Overvejelse.

Vedrørende det Forhold, at Fiskerierhvervet ikke er blevet spurgt ved denne Lejlighed, udtalte den højtærede Minister, at Grunden hertil er, at det foreliggende Lovforslag særlig tager Sigte paa større Fartøjer og kun i ringere Grad tager Sigte paa de mindre Fartøjer og Fiskerfartøjerne. Det forekommer mig, at denne Forklaring er fyldestgørende; jeg har heller ikke rejst nogen Kritik i saa Henseende. Men jeg vilde meget gerne, om man under den kommende Drøftelse af, hvad der skal anskaffes i Fiskerfartøjerne, vilde give Organisationen Lejlighed til at udtale sig. Dette Spørgsmaal er af meget stor Interesse for Fiskerne; det har jo nemlig overmaade stor økonomisk Betydning for dem, hvad de skal anskaffe. Hvad det først og fremmest gælder om, er, at vi kan faa dem selv til at indse, hvad der er nødvendigt. For kan vi ikke faa Søfartens Mænd til at indse Nødvendigheden af at anskaffe det, der kræves, saa faar vi aldrig Ro om dette Spørgsmaal. Og jeg vilde gerne bidrage, hvad jeg kan, til at skabe Forstaaelse imellem Lovgivningsmagten og Ministeriet og Fiskerierhvervet, idet jeg synes, at det er ganske nødvendigt for os at faa Fiskerne til at indse, at det, man tilsigter, er, at deres Fartøjer skal være indrettede paa en saadan Maade, at de frembyder den størst mulige Betyggelse. Men man maa ikke glemme, at Fiskerne selv er kommet ret langt paa dette Omraade, idet de jo ved, at det er deres eget Liv, der staar paa Spil, hvis deres

Fartøjer er udrustede paa en Maade, der maa anses for uforsvarlig.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg er enig med det ærede 5te tingvalgte Medlem i, at Tilsynet skal være praktisk og saa praktisk som overhovedet muligt. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at for de allerfleste Fartøjer og Skibe vil et Tilsyn i Virkeligheden være overflødig; vi kan maaske gaa saa vidt, at vi kan sige, at for de 95 pCt. af Fartøjerne vil Fiskerne altid disponere saa forsvarligt med Hensyn til disses Sikkerhed, at det i Virkeligheden slet ikke vilde være nødvendigt at have noget offentligt Tilsyn med disse Fartøjer. Men der er indenfor ethvert Erhverv, selvfølgelig ogsaa indenfor Fiskerierhvervet, altid nogle, der ikke stiller de fornødne Krav til sig selv og til deres Fartøjer med Hensyn til Sikkerhed, og det er af Hensyn til dem, at den offentlige Kontrol skal være. Det er altsaa ikke for de manges Skyld, Kontrollen er til Stede, men det er af Hensyn til den Uforsvarlighed, som kan vises fra de enkeltes Side, at det er nødvendigt at have en offentlig Kontrol. Jeg er enig med det ærede 5te tingvalgte Medlem i, at det betyder en overmaade stor Betyggelse, at Fiskeren selv er med og er Fører for sit Fartøj. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at Fiskeren ikke er ene Mand om Bord; han har ikke blot et Ansvar overfor sig selv, han har ogsaa et Ansvar overfor de andre ombordværende. Ogsaa dette paalægger det offentlige en Pligt til at føre Tilsyn og Kontrol med disse Forhold. Men det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at dette Tilsyn skal lægges til Rette paa en saa praktisk og forsvarlig Maade som muligt.

Josiassen: Jeg takker den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav med Hensyn til Udnævnelsen af Tilsynsmænd. Ministeren tilføjede: men det maa ikke gaa ud over Forsvarligheden. Nej, jeg har ikke tænkt mig, at Forsvarligheden i nogen som helst Grad skulde lide Skibbrud ved Udnævnelse af en Mand fra de underordnede Rækker, tværtimod. Jeg anerkender Skibs-officerernes teoretiske og praktiske Uddannelse; men jeg anerkender ogsaa den praktiske Erfaring hos den Sømand, som har sejlet hele sit Liv, for noget betydningsfuldt, og den Udtalelse, Ministeren fremsatte, sigtende paa praktiske Tilsynsmænd, tror jeg er rigtig. Naar man parrer det teoretiske med det praktiske, vil man opnaa de bedste Resultater, og ud fra den Betragt-